

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XX; številka 468 datum 9. 10. 2016

ROŽNI VENEC ... »Gospod, nauči nas moliti.«

Kdo bi danes prosil kaj takega? Čudna prošnja za današnji čas. Danes molitev ni ne cenjena ne zaželena. Bodisi da jo imamo za preganjanje dolgčasa starih mam ali pa neumno blebetanje verskih fanatikov. Ne samo drugi ljudje, tudi kristjani.

In vendar je molitev človeku bolj potrebna, kakor se mu zdi. Najprej zaradi zavedanja, da človek ni sam. Ko človek moli, se namreč začne zavedati svoje odgovornosti do drugih ljudi, da njegovo življenje ni namenjeno samo njemu, temveč tudi ljudem okoli njega. In ko človek moli, spozna, da ni v nobenem trenutku življenja sam in zapuščen, pa naj stori ali pade v najhujša brezna groze. Zaradi teh dveh stvari, zaradi občutka svobode in varnosti, človek potrebuje molitev. Ker potrebuje nekoga in ker ga nekdo potrebuje. Z molitvijo tako človek ljubi in čuti, da je ljubljen. Vse torej, kar potrebuje, da preživi. Vendar kako? Saj je molitev samo beseda, samo misel. Od njih pa ne moreš živeti ... Od misli samih res ne. Pa saj tudi ne grize semen, je pa jabolka, ki so zrastle iz njih. Stvar je torej podobna kot pri drevesih. Ne vidimo korenin, a brez njih drevo ni drevo. Ne vidimo srca, a brez njega človek ni človek. In kakršno je srce, takšne so njegove besede, takšna dejanja. Vsa dejanja se najprej rodijo v človekovem srcu. In človek ima rad najprej v svojem srcu, šele nato po besedah, dejanjih, objemih, poljubih ... Zato je človek tak, kakršna je njegova molitev. In je molitev taka, kakršen je molivec. Zato »Nauči nas moliti« ne pomeni samo prošnje, da bi se radi naučili izgovorjati molitve, temveč da bi radi živeli to, kar molimo, in da bi molili s svojim življenjem.

Prepričan sem: potem bo molitev bolj pestra in življenje bolj mirno.

Pon., 10. 10. Danilo (Danijel)	Ob 19. uri za + Jožefa Ladineka in sina Marka – <u>po maši</u> srečanje članov ribniškega ŽPS-ta
Tor., 11. 10. Bruno	Ob 19. uri za + Marijo Urnaut, obl in vse + Urnautove
Sre., 12. 10. Maksimilijan Celjski	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 13. 10. Koloman	Ob 19. uri za vse + Gregorčeve

<p>Pet., 14. 10. Kalist</p> <hr/> <p><u>Devetdnevnica ...</u> »Pošiljam te v temačno bedo revežev. Pojdi tja in bodi moja luč.« sv. Mati Terezija vzornica in pripročnjica za misijone</p>	<p>Devetdnevnica je sestavljena iz njenih misli in molitev, ki so v letu usmiljenja še posebej primerne za razmišljanje ob molitvi in prošnji za misijone in misijonarje. Dodane so ji misli papeža Frančiška (večji del njegove), ki jih je sicer namenil mladim v Krakovu, a so tako duhovno in konkretno sorodne Materi Tereziji in misijonskemu poslanstvu. »Vsi skupaj prosimo Gospoda, da bi nas poslal v pustolovščino usmiljenja, v pustolovščino gradnje mostov in podiranja zidov, ograj ali mrež; v pustolovščino pomoči ubogemu, ki se počuti sam in zapuščen, tistemu, ki ne najde več smisla svojega življenja, tistemu, ki Gospoda ne pozna.« »Tukaj smo, Gospod! Pošlji nas, da bi delili tvojo usmiljeno ljubezen.» papež Frančišek, Krakov 28.7.2016</p> <hr/> <p>Ob 19. uri za vse + Čoderlove</p>
<p>Sob., 15. 10. Terezija Velika</p>	<p>Ob 17. uri v Josipdolu za + očeta Edija in brata Edija Ovčarja Ob 19. uri za + Miro Kresnik, roj. Zapečnik</p>
<p>Ned., 16. 10. 29. NEDELJA MED LETOM</p> <p>Ob 8. uri za + Štefana Kompoša in vse + Kompošove</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu SREČANJE ZAKONSKIH JUBILANTOV za + Stanislava Žvikarta in vse + Mrakove</p> <p>Ob 11.30 za vse + Šmidove</p>	<p><u>Najbrž ni vernega človeka, ki ga ne bi mučilo dejstvo, da nekatere molitve niso uslišane. Zato se jim postavlja vprašanje: »Čemu moliti, ko pa tolikokrat nismo uslišani?«</u> In vendar <u>Jesus v današnjem evangeliju poudarja, da je treba »vedno moliti in se ne naveličati«, saj bo Gospod »hitro pomagal do pravice svojim izvoljenim, ki noč in dan vpijejo k njemu«.</u> Zakaj je resničnost potem drugačna – prosimo, a ne prejmemo? <u>Znana nam je prispodoba z otrokom in škarjami. Ali »pravilno uslišijo«</u> starši majhnega otroka, ki moleduje, naj mu dajo škarje, a mu ne ustrezajo, ker vedo, da bi se z njimi ranil. Bog že ve, kaj je dobro za nas, zato nam nakloni samo tisto, kar je za nas res dobro. V zadnjem stavku današnjega evangelija pa nam Jezus da še eno pomembno navodilo. Potem ko zagotovi, da bo Gospod gotovo uslišal vztrajno molitev, izreče besede: <u>»Toda ali bo Sin človekov, ko pride, našel vero na zemlji?«</u> Kakor da bi hotel poudariti pomen vere pri molitvi. Naša vztrajna molitev mora biti zasidrana v vztrajni veri. Vera pa pomeni izročitev, razpoložljivost pred Bogom, odpoved samovolji in priznanje drugega, in sicer Drugega, z veliko začetnico – Boga. »Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti« (Rim 8,26), je <u>sv. Pavel ubesedil našo zadrego pri molitvi.</u> Res ne vemo, kako bi molili, zato velikokrat prosimo za nepomembne stvari, ali take, ki se zdijo pomembne nam: da bi zmagalo naše nogometno moštvo, da bi na našo solato močil dež, da bi snežilo, ker bi radi šli na smučanje. Da bi pravilno molili v veri, bo dobro poiskati nekoga, ki nam bo vzor molitve v veri. Ena takih vzornic je zagotovo Marija, Jezusova in naša mati, ki se je v mesecu oktobru ob molitvi rožnega venca še posebej spominjamo. Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem</p>

Rožni venec je moja najljubša molitev. Je čudovita molitev, čudovita v svoji preprostosti in globini. Zares, na ozadju besed zdravamarije se pred očmi duše vrstijo najpomembnejši prizori življenja Jezusa Kristusa. Hkrati more naše srce vključiti v

zaporedje skrivnosti rožnega venca vse dogodke, ki sestavljajo življenje posameznika, družine, naroda, Cerkve in človeštva; osebne izkušnje in doživetja bližnjega, posebej tistih ljudi, ki so nam najbližji, ki so nam pri srcu. Tako v preprosti molitvi rožnega venca utripa ritem človeškega življenja. sv. Janez Pavel II.

Pon., 17. 10. Ignacij Antiohijski	Ob 19. uri za + Olgo in Ivana Grubelnika ter Marijo Miholač
Tor., 18. 10. LUKA	Ob 19. uri za + Frančeka Razbornika in sorodnike
Sre., 19. 10. Pavel od Križa	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 20. 10. Irena	Ob 19. uri Za + Antona Pečolerja
Pet., 21. 10. Uršula	Ob 19. uri za + Štefana Fujsa
Sob., 22. 10. Janez Pavel II.	Ob 17. uri pri Mariji za + Srečka Hrastnika, obl. in sorodnike Ob 19. uri za + Marijo in Franca Nagliča
	<p>NA MISIJSKO NEDELJO SMO VSI ENA SAMA VELIKA DRUŽINA, ki povezana v molitvi in mašni daritvi kliče blagoslov bratom in sestram po vsem svetu in se medsebojno bogati z bratstvom, molitvijo in darovi. Na svetovni misijonski dan bratske povezanosti in solidarnosti <u>smo znova povabljeni, da se zavemo, da v molitvi, misli drug na drugega, pričevanju in praznovanju vere spet razžarimo ogenj Božje ljubezni v vsej Cerkvi in s tem po vsem svetu. Molitev in nabirka na misijonsko nedeljo je nekaj enkratnega.</u> Dogaja se namreč po vseh župnijah po vsem svetu. Ravno zato poveže vernike vsega sveta v bogati solidarnosti dajanja in prejemanja in s tem utrjuje v bratski skupnosti vse otroke nebeškega Očeta. Skupna molitev na ta dan ustvarja veliko dvorano zadnje večerje, kjer smo vsi bratje in sestre povezani z Marijo v skupnem klicanju Svetega Duha na pota našega življenja. Skupna nabirka po vseh cerkvah svetá pa prav tako ustvarja eno omizje, kjer vsi prispevamo zato, da bi se darovi porazdelili in pomagali vsem pri človeka vrednem življenju in bi se tako lahko vsi veselili rasti Božjega kraljestva med nami. Svetovna nabirka na Misijonsko nedeljo ustvarja mednarodni solidarnostni sklad za misijone. Ta omogoča pravično delitev darov posebej tistim župnijam po svetu, ki so pomoči najbolj potrebne. Z letošnjo nabirko bomo lahko pomagali revnim škofijam, da bodo omogočile izobraževanje otrok, mladine in odraslih. Zato ta nabirka ne more biti uporabljena za potrebe domače župnije, ampak nas naj, kot sveta mašna daritev, poveže z »bolnimi udi« Jezusovega skrivnostnega Telesa, ki mu verniki z vsega sveta pomagamo celiti rane. Mati Terezija iz Kalkute, ki je bila 4. septembra razglašena za svetnico, nam kliče tako, kot je njo poklical Jezus: »Pojdi, bodi moja luč!« Misijonsko središče Slovenije in ravnatelj Stane Kerin</p>

Ned., 23. 10.
**28. NEDELJA
MED LETOM
MISIJONSKA
NEDELJA**

Ob 8. uri
za + Krist(in)o
Mihelič

Ob 10. uri
na Sv. Antonu
za + očeta
Viktorja in stare
starše ter sestro
Jelko

Ob 11.30
za + Franca
Švajgerja in
starše

Celo dobra dejanja ali sposobnosti so lahko ovira za srečanje z Bogom, če postanejo vzrok za bahanje ali napuh. Tudi farizeju v evangeliju je bila navezanost na njegova dobra dejanja ovira za srečanje z Bogom. Ko je prišel v tempelj, se je »bahal« z njimi. Tako je bil zaverovan vanje, da je pozabil na dve temeljni kreposti: **ljubezen in ponižnost. Farizejevo obnašanje je napačno, ker v svojem »obrekovanju« cestnarja in grešnikov zanemarja prvo in najvažnejšo zapoved – **ljubezen do Boga in do bližnjega**. Poleg tega se je cestnar želel spreobrniti in je za to prosil Boga, farizej pa je hotel, naj se spreobrnejo »drugi ljudje«, ki so grešniki. **Brez ponižnosti je molitev poudarjanje »jaza«, ne Boga; je zaupanje vase, v svoje sposobnosti in zasluge, ne pa v Boga in v njegovo usmiljenje.** Potem se lahko hitro spremeni v napuh in zagledanost vase, ki kaj kmalu rodi podcenjevanje drugih, kakor se je zgodilo v evangelijski priliki. Tako farizej kot današnji novodobniki ne potrebujejo odrešenja in za Boga ni več prostora. Zato veljajo besede: **»Vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.«** Vprašanje pa je, ali je bil farizej res tako pravičen, kakor se je bahal. Kristus je namreč priliko namenil predvsem ljudem, »ki so bili prepričani, da so pravični in so zaničevali druge«. Se pravi, neiskrenim, ki trdijo, da nimajo greha. Cestnar je bil vsaj iskren. Njegovo življenje ni bilo idealno in nam ga evangelij ne daje za vzor. Vendar se mož zaveda svoje grešnosti in zaupa v Boga, v njegovo pravičnost, v njegovo ljubezen in usmiljenje. **Odreši ga vera in zaupanje v Boga. Nima ničesar, s čimer bi se ponašal, zanese se le na Božjo milost in usmiljenje. To pa je očitno zanesljivejše od bahanja s človeško pravičnostjo, saj je cestnar »šel opravičen domov, oni pa ne«.** Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem**

Marija je naša pomočnica, posebno v smrtni uri. Zakaj dodajamo angelskemu pozdravu na koncu te besede »in ob naši smrtni uri«? Ker je ura smrti najvažnejša, najodločilnejša za vso večnost, takrat najbolj potrebujemo Marijino tolažbo in pomoč. Telesno in duševno trpljenje se večja. Očitki vesti postajajo zaradi strahu pred strogim sodnikom silovitejši. Skušnjave postajajo vedno močnejše in človekove moči pojenjajo. Naši sorodniki, prijatelji in znanci stojijo nemočni ob naši smrtni postelji. Nihče na tem svetu ne pozna pomoči za ubogega umirajočega. Tedaj, v smrtni uri, pride Marija na pomoč. Odkar je videla svojega ljubega Sina na križu umreti, hoče tudi vsem svojim otrokom ob smrti stati ob strani. S kakšnim otroškim zaupanjem lahko vse dni ponavljamo tolažilne besede: **»Sveta Marija, prosi za nas grešnike zdaj in ob naši smrtni uri«.** Po: bl. A. M. Slomšek, Mati čiste ljubezni